

گفت‌وگویی
صبا با عوامل
نمایش «اولین
گمنامه»

علیرضا عمرانی
کارگردان:

با خود قرار گذاشتم که فقط به
نمایش‌های آئینی و سنتی بپردازم

روایتی مستند از وقایع صدر اسلام

ترجمیم برای بود که اگر این کار را انجام می‌دهم و بر اساس اعتقاداتم به آن نگاه تبلیغی دارم، این مسیر را به عنوان تبلیغ دین و شعائر دینی دنبال کنم. فکر می‌کنم حالا اگر خدا به من استعدادی داده و در این زمینه فعالیت‌هایی داشته‌ام، بهتر است از آن در ترویج مسائل دینی و تبلیغ ائمه اطهار علیهم‌السلام استفاده کنم. این تصمیمی بود که با خود گرفته بودم. چون راستش ورود به جوهای تئاتری برایم یک‌سری خط قرمزها داشت و با خود گفتم که شاید من در این بخش موفق‌تر باشم.

طبق صحبت آقای ذاکری این نمایش بر اساس یک‌سری مستندات تاریخی نوشته شده و بار درام آن روی مسائلی است که کاملاً مستند هستند. لطفاً از این بُعد اثر و خلاصه‌ای از داستان آن بگویید.

داستان این نمایش با اینکه مربوط به فاطمه است، اما از سال ۶۱ هجری و بعد از واقعه عاشورا، در زمان بازگشت کاروان اسرا به مدینه شروع می‌شود. وقتی خبر واقعه به گوش همگان می‌رسد، برخی از صحابه یا تابعینی که در مدینه بودند به تحریک برخی دیگر برآشفته می‌شوند و می‌گویند یزید چطور چنین کاری کرده و ما باید به او اعتراض کنیم و او را خلع نماییم. همان‌جا شبانه از مدینه به سمت شام حرکت می‌کنند تا به یزید اعتراض کنند که چرا با نوه پیامبر چنین رفتاری کرده است. در مسیر، در شهرهای مختلف مردم را با خود همراه می‌کنند تا به قصد خلع یزید به شام بروند. خبر به یزید می‌رسد و او در پی یافتن راه چاره‌ای برای جلوگیری از حرکت آن‌هاست. در همین حین یزید در میان اشاره‌هایی که پدرش معاویه در وصیت‌نامه‌اش دارد، یعنی در نامه معاویه به یزید می‌بیند که به او توصیه شده در مواجهه با چنین رویدادی چه باید بکند. معاویه در وصیت‌نامه‌اش به نامه‌ای اشاره کرده که با آن می‌تواند در مقابل این شورش و اعتراض ایستاد

علاقه شما به حوزه نمایش از کجا آغاز شده و ورودتان به این عرصه چگونه بود؟

من از دوره تحصیلم، یعنی از سال ۶۷، به کار نمایش علاقه‌مند و وارد کانون شهید مفتاح شدم در واقع در کلاس‌های این مرکز، در زمینه نمایش همکاری می‌کردم. بعد از تحصیل، اگرچه در ابتدا فعالیت‌های دیگری نیز داشتم اما از سال ۷۳ به بعد با خود قرار گذاشتم که فقط نمایش‌های آئینی و سنتی انجام بدهم؛ پیرو همین امر از ۷۳ تا ۸۰ در مراسم‌های هیات‌ها و مراسم مذهبی، نمایش‌هایی را برگزار می‌کردیم و از ۸۰ به بعد در سالن‌های مختلف تهران اجرا داشتیم و معمولاً نمایش‌ها برای مناسبت فاطمیه، نیمه شعبان یا بعضاً برای غدیر بوده است. امسال سومین سالی است که با آقای ذاکری در زمینه کارگردانی همکاری می‌کنیم و من کارگردانی کارهای ایشان را انجام می‌دهم.

آیا قراری که از آن سخن گفتید متأثر از اتفاق خاصی در زندگی‌تان بود یا احساس کردید که در این زمینه می‌توانید موفق‌تر عمل کنید و ذهنیت و روحیات شما بیشتر مایل به این زمینه است؟

در واقع شغل من چیز دیگری است و من آموزگار هستم و این کار را به عنوان کار دلی انجام می‌دادم و دنبال درآمدزایی از این طریق نیز نبودم. به همین علت

نمایش «اولین گمنامه» به نویسندگی علیرضا ناسوتی، کارگردانی علیرضا عمرانی و تهیه‌کنندگی محمدعلی ذاکری به مناسبت ایام فاطمیه، از ۲ آذر آغاز شده و تا ۱۰ آذر ماه در سالن سنگلج روی صحنه خواهد رفت. این نمایش رئالیستی به آنچه بر حضرت فاطمه روا شده در کنار مسائلی که پس از واقعه عاشورا اتفاق است می‌پردازد. در ادامه، گفتگویی خبرنگار صبا با عوامل این نمایش را می‌خوانید.

مریم عظیمی
گفت‌وگو

